

РЕШЕНИЕ

№ 8130

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11477** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО, образувано по жалба на „ЦАПК ПРОГРЕС ГРУП“ АД, с адрес: София, ул „Шипченски проход“ 69А, против Решение № 21040-21-766/11.10.2022г. на Директора на ТП на НОИ – [населено място]-град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу разпореждане № РЖ-5-21-01147813/16.06.2022 на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено осигурителят да внесе сумата по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01137889/26.05.2022г. в размер общо на 365646,15 лв., от които главница 343066,05 лв. и лихва 22580,10лв. по сметка на ТП на НОИ.

Жалбата е подадена в срок и от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

В жалбата се излагат аргументи в следната насока: Решението било постановено при неправилно установяване на причините, довели до невъзможност дружеството да изпълнява задълженията си по л. 2, 3, ал. 1, т. 5 и 6 от ПМС 151/2020г. Дружеството е било одобрено за получаване на средства за запазване на заетостта след извънредното положение. В периода 14.12.2020г.-27.08.2021г. било в ревизия, приключила с ревизионен акт /РА/ Р-2900292007799-092-001/27.08.2021г. на органи по приходите при ТД на НАП-ГДО. В 14-дневният срок за внасяне на задълженията по РА дружеството не е могло да ги внесе и публичен изпълнител наложил запор на сметките му. Средствата по ПМС 151/03.07.2020г. също били използвани от публичния изпълнител за погасяване на задълженията по РА, което се дължало на

неправилно приложение на закона, тъй като според жалбоподателя сумите по ПМС 151/03.07.2020г. били несеквестрируеми. Това довело до невъзможност целевите средства да се ползват по предназначението си.

С тези мотиви, изложени в жалбата и в писмени бележки и поддържани в съдебно заседание от представителя на дружеството се прави искане за отмяна на решението.

Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата и иска потвърждаване на решението, като излага мотиви в писмени бележки, идентични с тези в оспорения акт. Изложените мотиви за наложения заповед и ползване на средствата били неотнормирани към предмета на спора и не следвало да се обсъждат от съда. Безспорно било установено, че дружеството не е внесло дължимите осигурителни вноски върху получените средства за периода 01.03.2021г. - 28.02.2022г., вкл., от което следвало, че не е изпълнило задълженията си по чл. 2 от ПМС 151/03.07.2020г. Иска да бъде отхвърлена жалбата.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото и обсъди доводите на страните, намери следното: Не са спорни между страните и се установяват от доказателствата по делото следните факти от административната преписка:

С писмо вх. № 1029-40-813/25.02.2022 г., ТД на НАП София, офис „Големи данъкоплатци и осигурители“ е уведомила ТП на НОИ - София град, че е установено, че работодателят „ЦАПК Прогрес Груп“ АД е декларирал задължения за фонд ДОО, ДЗПО и ЗО за периода от 01.03.2021 г. до 31.12.2021 г., вкл., които не са внесени, с което не е изпълнил задължението си по чл. 2, ал. 1 от ПМС № 151/03.07.2020 г. В писмото е посочено, че дружеството има задължения за данъци, а по декларираните с декл. обр. 6 има и задължения за осигуровки за ДОО, УПФ и ЗО за горепосочения период, които са присъединени към образувано изпълнително дело №[ЕИК]/12.03.2021 г., но не са внесени/л. 126/.

До ЦАПК Прогрес Груп“ АД е отправена покана за възстановяване на получените средства от ДОО, връчена на 22.03.2022 г./л. 58-59/. В указания 14 - дневен срок за плащане средствата не са възстановени. Предприети са действия за събирането им по реда на чл. 110 от Кодекса за социално осигуряване. На основание чл. 10, ал. 3 от ПМС № 151/03.07.2020 г., във вр. с чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, със Заповед ЗР-5-21-01115390/14.04.2022 г. на ръководителя на ТП на НОИ - София град е възложена частична ревизия по разходите на ДОО/л. 50/. В хода на ревизионното производство е установено, че дружеството е било одобрено от Комисията по чл. 6 от ПМС № 151/03.07.2020 г. за изплащане на средства за запазване на заетостта на работници и служители след периода на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и извънредната епидемична обстановка, обявена с Решение № 325 и удължена с Решение № 378 на Министерски съвет. При осъществяване на назначената ревизия е установено от приложените справки към ревизионния акт за начет, че в периода от 01.03.2021 г. до 28.02.2022 г., вкл., работодателят „ЦАПК Прогрес Груп“ АД е получил средства от фонд „Безработица“ в общ размер на 343066.05 лв., от които:

- по реда на ПМС № 416/2020 г. - за м.03.2021г. - 31 470.95 лв.;

- по реда на ПМС № 93/2021г. - за м.04.2021г. - 31 476.71 лв. и за м.05.2021г. - 31 475.91 лв.;

- по реда на ПМС № 213/2021 г. за м.06.2021г. - 31310.80 лв. и за м.07.2021г. - 29 901.69 лв.;

- по реда на ПМС № 322/2021 г. - за м.08.2021г. - 23 637.20 лв., за м.09.2021г. - 28 363.15 лв., за м.10.2021г. - 28 362.50 лв., за м.11.2021г. - 27541.85 лв. и за м.12.2021г. - 26 171.69 лв.;

- по реда на ПМС № 482/2021. - за м.01.2022г. - 26 673.77 лв. и за м.02.2022г. - 26 673.77 лв.

Установено е също, че дружеството жалбоподател не е внесъл дължимите осигурителни вноски върху получените средства за периода от 01.03.2021 г. до 28.02.2022 г., вкл.

Прието е, че е допуснато нарушение на чл. 2, ал. 1 от ПМС № 151/03.07.2020 г., съгласно който работодателят, получил средства за запазване на заетостта, изплаща на работниците и служителите по чл. 1, ал. 1 трудово възнаграждение в размер не по-малък от размера на осигурителния доход за месец 10.2020 г. - ПМС № 416/30.12.2020 г. и ПМС № 93/18.03.2021 г., за месец 04.2021 г. - ПМС № 213/01.07.2021г., за м.07.2021 г. - ПМС № 322/07.10.2021 г., за м.10.2024г. ПМС № 482/30.12.2021 г. и внася дължимите осигурителни вноски за съответния месец.

Констатациите са описани в изданието Ревизионен акт за начет /РАН/ № РА-5-21-01137889/26.05.2022 г., с който са установени задължения на дружеството за ДОО в общ размер на 365 040.15 лв., от които 343 066.05 лв. - главница и 22 580.10 лв. - лихва към 26.05.2022г. и в издадения Анализ към РА 5-21-01137889/26.05.2022г./л. 27-29/.

Въз основа на РАН е издадено разпореждане № РЖ-5-21-01147813/16.06.2022г. на Ръководител на Контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ София-град, връчено на 24.06.2022г., с което е разпоредено дружеството да внесе по РАН главницата и лихвите. Срещу разпореждането е подадена жалба, в която са изложени аргументи аналогични на тези, посочени в жалбата пред съда.

По искане от Директора на ТП на НОИ – София-град, с уведомително писмо вх. № 1047-21-123#2/19.08.2022 г. от публичния изпълнител при ТД на НАП, „Големи данъкоплатци и осигурители” са изложени следните относими факти и обстоятелства, касаещи жалбоподателя: Образуваното изпълнителното дело е за задължения на същия по декл. Обр. 6 и СД по ЗДДС за периода от 01.11.2021. до 31.01.2021 г., наложената обезпечителна мярка - заповед на банковите сметки на длъжника е наложен на 20.10.2021 г. и от налагането му до 31.12.2021 г. от страна на дружеството не са внасяни доброволно суми за погасяване на задълженията по изпълнителното дело. По искания на дружеството на 22.10.2021 г. е издадено разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК, в резултат, на което само с 20% от авоарите по банковите сметки са били погасявани задълженията по изпълнителното дело, а с останалите 80% - дружеството е разполагало свободно. Публичният изпълнител е посочил, че такива временни разрешения за неотложни плащания са били издавани на дружеството до 16.05.2022 г./л. 18-19/

С обжалваното решение № 1040-21-766/21.10.2022г. На Директора на ТП на НОИ – София-град жалбата е отхвърлена. За да отхвърли жалбата решаващият орган приема и се позовава изцяло на фактите описани в анализа към РАН и изложени в настоящото решение, както и на описаните в писмо № 1047-21-123#2/19.08.2022 г. от публичния изпълнител при ТД на НАП, „Големи данъкоплатци и осигурители” и излага следните правни аргументи:

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ПМС № 151/03.07.2020 г. работодателят, получил средства за

запазване на заетостта по реда на това постановление, за когото Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” и Националната агенция за приходите, съгласно своята компетентност установят, че не изпълнява задълженията си по чл. 2 или чл. 3, ал. 1, т. 5 и 6 или декларира неверни данни, възстановява в пълен размер изплатените средства на бюджета на държавното обществено осигуряване. Според чл. 10, ал. 3 от ПМС № 151/03.07.2020 г., невъзстановените средства по ал. 1 се установяват и събират по реда на чл. 110 от КСО - чрез съставяне на ревизионен акт за начет за нанесени щети на ДОО, в случая на фонд „Безработица“. При извършената ревизия е установено нарушение на чл. 2, ал. 1 и 2 от ПМС № 151/03.07.2020 г. - невнасяне на дължимите осигурителни вноски върху изплатените за съответния месец трудови възнаграждения на работници и служители от средствата по постановлението за периода от 01.03.2021 г. до 28.02.2022 г., което обуславя ангажиране по реда на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО на отговорността на дружеството по чл. 10, ал. 1 и възстановяване на сумата по Ревизионен акт за начет (РАН) № РА-521-01137889 20.05.2022 г. от общо 365646.15 лв., от които 343060.05 лв. главница и 22 580.10 лв. - лихва, начислена на основание чл. 113 от КСО.

В решението е констатирано, че не е подадено възражение по чл. 110, ал. 2 от КСО срещу РАН. Като неоснователни са оценени възраженията за неправилност и незаконосъобразност на разпореждането, изразяващи се според жалбоподателя в неправилната „интерпретация на установените факти и обстоятелства” и „липсата на задълбочен анализ и действия за обективно установяване на причините, довели до невъзможност на дружеството да изпълнява задълженията си по чл. 2 и ч. 3 от ПМС 153. Сочи се, че информацията, предоставена от публичния изпълнител се установява, че до 20.10.2021 г. сметките на дружеството не били запорирани, а след тази дата - само 20% от средствата по тях били запорирани, а с останалите 80% то е разполагало свободно, предвид издаваните до 15.05.2022 г. от публичния изпълнител разрешения за неотложни плащания. По отношение на възражението за несеквестируемост на средствата по ПМС 153 е отговорено, че това възражение е следвало да се направи в изпълнителното производство. По отношение на възраженията за липса на виновно поведение от страна на дружеството се сочи, че отговорността на юридическото лице е обективна и безвиновна.

Прието е, че е безспорно установено нарушение на чл. 2 от ПМС 153, законосъобразна последица от което е разпореждането за връщане на сумите. С тези мотиви обжалваното разпореждане е потвърдено.

По делото е приета съдебно-счетоводна експертиза, с чието заключение се установяват следните факти:

На дружеството са изплатени средства за запазване на заетостта на работниците и служителите, както следва:

1) по реда на ПМС № 416/2020 г.

- за м.03.2021 г. - 31 470.95 лв., изплатени на 23.04.2021 г.;

2) по реда на ПМС № 93/2021 г.

- за м.04.2021 г. - 31 476.71 лв., изплатени на 28.05.2021 г.;

- за м.05.2021 г. - 31 475.91 лв., изплатени на 25.06.2021 г.;

3) по реда на ПМС № 213/2021 г.

- за м.06.2021 г. - 31310.80 лв., изплатени на 28.07.2021 г.;

- за м.07.2021 г. - 29 901.69 лв., изплатени на 18.08.2021 г.;

4) по реда на ПМС № 322/2021 г.

- за м.08.2021г. - 23 637.20 лв., изплатени на 03.11.2021г.;
- за м.09.2021г. - 28 363.15 лв., изплатени на 03.11.2021г.;
- за м.10.2021г. - 28 362.50 лв., изплатени на 17.11.2021г.
- за м.11.2021г. - 27541.85 лв., изплатени на 10.12.2021г.;
- за м.12.2021г. - 26 171.69 лв., изплатени на 31.01.2022г.;
5) по реда на ПМС № 482/2021.

- за м.01.2022г. - 26 673.77 лв., изплатени на 21.01.2022г.;
- за м.02.2022г. - 26 673.77 лв., изплатени на 22.03.2022г.

Изплатени са суми в общ размер на 343066,05лв. по сметка на дружеството в Общинска банка [банкова сметка] BIC SOMBBGSF.

В периода от 01.03.2021г.-28.02.2022г., според данните от счетоводството на дружеството са направени и изплатени следните разходи:

-за март 2021 г. на 23.04.2021г. са преведени от НОИ 31476,95лв., за заплати на служители са изплатени 26127,08лв.;

-за април 2021 г. на 28.05.2021г. са преведени от НОИ 31476,95лв., за заплати на служители са изплатени 18432,96лв., а за разходи за ел. енергия и телефони – 3244,76лв.;

-за май 2021 г. на 25.06.2021г. са преведени от НОИ 31476,95лв., за заплати на служители са изплатени 28073,92лв., а за разходи за ел. енергия и телефони – 3093,24лв.;

-за юни 2021 г. на 28.07.2021г. са преведени от НОИ 31310,80лв., за заплати на служители са изплатени 19868,05лв., а за разходи за ел. енергия и телефони – 5484,05лв.;

-за юли 2021 г. на 18.08.2021г. са преведени от НОИ 29901,69лв., за заплати на служители са изплатени 69414,82лв., а за разходи за ел. енергия и телефони – 5992,00лв.;

-за август, септември и октомври 2021 г., съответно на 03.11.2021г. са преведени от НОИ 23637,20лв, на същата дата – втори превод на стойност 28362,15лв. и на 17.11.2021г.-28361,15лв., за заплати на служители за трите месеца са изплатени 30902,78лв., а за разходи за ел.енергия и телефони – 18733лв.;

- за ноември 2021 г. на 10.12.2021г. са преведени от НОИ 27541,85лв., за заплати на служители са изплатени 17494,47лв., а за разходи за ел. енергия и телефони – 1631,76лв.;

-за декември 2021 г. на 31.01.2022г. са преведени от НОИ 26171,69лв., за заплати на служители са изплатени 19776,51лв., а за разходи за ел. енергия и телефони – 2676,76лв.;

-за януари 2022г. на 21.01.2022г. са преведени от НОИ 26673,77лв., за заплати на служители са изплатени 15249,73лв., а за разходи за ел. енергия и телефони – 2696,54лв.;

-за февруари 2022 г. на 22.03.2022г. са преведени от НОИ 26673,77лв., за заплати на служители са изплатени 15933,74лв.

Общо за периода по банковите сметки на дружеството са преведени от НОИ 343066,05лв., за заплати са изплатени 261274,06лв. За същия период са изплатен разходи за ел. енергия и телефон в размер на 43552,11лв.

Не са преведени дължимите суми към НОИ за осигуряване на работниците. Същите са начислени и декларирани, но не са платени от страна на дружеството.

Съдът приема и кредитира заключението на експертизата, която е изготвена от

компетентно и непредубедено вещо лице и е обоснована, както и съответства на писмените доказателства по делото.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване акт, след осъществен административен контрол. Същата е депозирана в законоустановения срок, предвид което се явява процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в" КСО предвижда пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт да се подават жалби срещу разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове за начет, а съгласно ал. 3 - ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ПМС № 151/03.07.2020 г. работодател, получил средства за запазване на заетостта по реда на това постановление, за което Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” и Националната агенция за приходите, съгласно своята компетентност установят, че не изпълнява задълженията си по чл. 2 или чл. 3, ал. 1, т. 5 и 6 или декларира неверни данни, възстановява в пълен размер изплатените средства на бюджета на държавното обществено осигуряване. Според чл. 10, ал. 3 от ПМС № 151/03.07.2020 г., невъзстановените средства по ал. 1 се установяват и събират по реда на чл. 110 от КСО.

При тази нормативна уредба, съдът намира, че оспореното Решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – София-град.

Потвърденото с него Разпореждане също е издадено от компетентен орган. По силата на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица, на юридическите лица и/или на осигурителите ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. По съставените актове за начет отговорните лица могат да направят възражения в 7-дневен срок от връчването им. Контролният орган се произнася по възражението с мотивирано заключение (чл. 110, ал. 2 от кодекса). Съгласно ал. 3 за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждания. Разпорежданията се издават в 14-дневен срок след изтичането на срока по ал. 2. В случая разпореждането е издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са фактически и правни основания за издаването им. Спазвани са изискванията за форма.

Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността на акта.

Разгледано по същество, съдът намира, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено при неизяснена фактическа обстановка, съответно при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон.

Чл. 2 от ПМС 151/03.07.2020г., предвижда, че работодателят, получил средства за запазване на заетостта по реда на постановлението, изплаща на работниците и служителите по чл. 1, ал. 1 трудово възнаграждение в размер, не по-малък от размера на осигурителния доход за октомври 2020г. - ПМС № 416/30.12.2020 г. и ПМС № 93/18.03.2021 г., за месец 04.2021 г. - ПМС № 213/01.07.2021г., за м.07.2021 г. - ПМС № 322/07.10.2021 г., за м.10.2024г. ПМС № 482/30.12.2021 г. и внася дължимите осигурителни вноски за съответния месец.

В конкретния случай се установява, че дружеството, в качеството си на работодател е получило средства по ПМС 151/03.07.2020г., заплатило е заплатите на работниците, но не е внесло осигурителни вноски за периода март-декември 2021г. За този период, дружеството е получило помощ от НОИ - сума в размер на 343066,05лв. и е изплатило за заплати на работници общо в размер на 261274,06лв. За същия период е заплатило разходи за ел. енергия и телефон в размер на 43552,11лв. Общо установените с експертизата плащания са в размер на 304826,17лв. След налагане на запора от органите на НАП на 20.10.2021г. първоначално са били запорирани всички суми по сметките му, а след тази дата - 20%.

Тези данни водят до извод, че възраженията на жалбоподателя за постановяване на решението при неизяснена фактическата обстановка са основателни. По делото са налице данни и възражения, че вследствие на наложения заповор върху сметките на дружеството от публичен изпълнител на НАП е била налице обективна невъзможност същото да изпълни изцяло задълженията си по чл. 2 от ПМС 151/03.07.2020г. Било е предпочетено да бъдат изплатени заплатите на работниците и спешни плащания – за ток и телефони. Неплащането на заплатите на работниците би довело до опасност от напускане и загуба на работни места, а на ток и телефони – до спирането на работата и невъзможност за функциониране. И двете последици противоречат на целта на закона – ПМС 151/03.07.2020г.

При тези данни административните органи е следвало да направят пълен анализ на възможността на дружеството да заплати задълженията си, както и на последиците от наложения заповор върху дейността му. Следвало е да се установят наличностите и движението по сметките му, точните суми, с които е разполагало в различните периоди и които са били блокирани, за да се направи обоснован извод, дали е разполагало с обективна възможност да заплати задълженията си в пълен размер, като едновременно с това поддържа дейността си и работните места. Данните, изложени в административния акт, не водят до извод, че до неплащане на осигурителните вноски се е стигнало вследствие на неправомерни действия в дейността на дружеството, а обратното – че за тях е допринесъл наложения заповор, при който не са изключени средствата по ПМС 151/03.07.2020г. Т.е., данните сочат обективна невъзможност за внасяне на средствата в бюджета на НОИ.

Изложените изводи на съда не се оборват и от факта, че в периода от април до август дружеството е получило средства по ПМС 151/03.07.2020г., но не е внесло осигурителните вноски, въпреки липсата на заповор. В обжалвания акт не са описани

факти относно размера на изплатените заплати за този период, размера на дължимите осигурителни вноски за тях, наличностите и движенията на средства по сметки на дружеството, поради което изводите, че дружеството е имало обективна възможност да ги внесе в срок са необосновани.

Действително, отговорността на юридическите лица е обективна – не се търси и обсъжда вина, но за да се ангажира следва да се установят действия или бездействия, които са в нарушение на закона. В случая – да се установи, че дружеството не изпълнява задълженията си, въпреки обективна възможност да ги изпълни. В случая такива факти не са установени. В тази връзка, съдът взе предвид, че осигурителните вноски са начислени и подлежат на внасяне от осигурителя.

По изложените съображения оспореното решение и потвърденото с него разпореждане на ръководителя на контрола по разходите на ДОО с което на дружеството е разпоредено да внесе сумата по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01137889/26.05.2022г. в размер общо на 365646,15 лв., от които главница 343066,05 лв. и лихва 22580,10лв. по сметка на ТП на НОИ, се явяват неправилни и незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

С оглед изхода на спора съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя да им бъдат присъдени разноските за държавна такса, адвокатско възнаграждение и разноски за експертиза. Представени са доказателства за заплащането в съдебното производство на 50лв. – държавна такса, 6000лв. – адвокатски хонорар и 500лв.- разноски за експертиза. Направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар е неоснователно, доколкото той е определен в размер под минимума, предвид обжалвания материален интерес – 343066,05лв. и съгласно чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на „ЦАПК ПРОГРЕС ГРУП“ АД, ЕИК[ЕИК], Решение № 21040-21-766/11.10.2022г. на Директора на ТП на НОИ – [населено място]-град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу разпореждане № РЖ-5-21-01147813/16.06.2022 на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено осигурителят да внесе сумата по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01137889/26.05.2022г. в размер общо на 365646,15 лв., от които главница 343066,05 лв. и лихва 22580,10лв. по сметка на ТП на НОИ.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на „ЦАПК ПРОГРЕС ГРУП“ АД, ЕИК[ЕИК], сума в размер на 6550лв., представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия:

